

Η αλήθεια για τις συμβάσεις και τις αυξήσεις-ψίχουλα

4.09.18

«Άνθρακες» ο θησαυρός

Η επεκτασιμότητα των κλαδικών ΣΣΕ βρίσκεται στον αέρα καθώς η όλη διαδικασία επικύρωσής της στηρίζεται σε μνημονιακό νόμο που αφήνει τεράστια «παράθυρα» στην εργοδοσία για να αποφύγει ακόμα και τις πενιχρές αυξήσεις που υπογράφει.

Η «νέα ελπιδοφόρα προοπτική για τη μεταμνημονιακή Ελλάδα» που επιχειρεί να «πουλήσει» στον ελληνικό λαό η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και ο Αλ. Τσίπρας, με βάση τα όσα είπε στο νέο υπουργικό συμβούλιο, είναι εξαιρετικά φτωχή για να πείσει. Τα περί «ανακούφισης από τη λιτότητα» και «ανάκτησης της εργασίας με αξιοπρεπείς αμοιβές» μετά από τρία χρόνια διακυβέρνησης ακούγονται σαν ανέκδοτο, όσο κι αν επιχειρούν να παίξουν τα ρέστα τους με την περιβόητη «αύξηση του κατώτατου μισθού». Εάν η κυβέρνηση ήθελε να δείξει το «κοινωνικό πρόσωπό» της θα μπορούσε αμέσως να θεσπίσει τα 751 ευρώ, όπως υποσχόταν προεκλογικά, ή να καταργήσει τον επαίσχυντο «υποκατώτατο» για τους νέους. Ούτε αυτό όμως δεν τόλμησε να κάνει προτιμώντας να τηρήσει κατά γράμμα τις «ρετσέτες» των ΕΕ-ΔΝΤ, και κεφαλαίου.

Εκτός όμως από τις νέες υποσχέσεις Τσίπρα, το υπουργείο Εργασίας ανακοίνωσε ότι πληρούνται οι όροι επέκτασης τεσσάρων κλαδικών συμβάσεων σε τράπεζες, ναυτιλιακά πρακτορεία και επιχειρήσεις, γραφεία ταξιδίων και τουρισμού, οι οποίες αφορούν συνολικά πάνω από 75.000 εργαζόμενους. Παράλληλα συνεχίζει τη διαδικασία για τον έλεγχο της επεκτασιμότητας όλων των συμβάσεων που βρίσκονται σε ισχύ, συνολικά άλλες δέκα.

Ας δούμε όμως τι περιλαμβάνουν και ποιους αφορούν αυτές οι συμβάσεις. Η ΟΤΟΕ υπέγραψε το 2016 τριετή σύμβαση με ισχύ ως και το 2018 με μηδενικές αυξήσεις η οποία γενικά καλύπτει τα μέλη της. Ωστόσο εκτός ΟΤΟΕ βρίσκονται χιλιάδες επινοικιαζόμενοι εργαζόμενοι -θυγατρικών τραπεζών ή «δουλεμπορικών»- οι οποίοι προφανώς και δεν θα... γευτούν την επέκταση. Η σύμβαση στα γραφεία ταξιδίων, με ισχύ το 2017-2018, αφήνει καθηλωμένους τους μισθούς στα επίπεδα του 2008! Μια άλλη σύμβαση που αναμένεται να επικυρωθεί την ερχόμενη εβδομάδα, είναι της ΠΟΕΕ-ΥΤΕ με τους ξενοδόχους. Η διετής ΣΣΕ προβλέπει αυξήσεις ψίχουλα ύψους 1,5% ανά έτος ή 12 περίπου ευρώ, η οποία μάλιστα εφαρμόζεται σε ένα πενιχρό ποσοστό στο σύνολο 10.000 ξενοδοχείων και προφανώς δεν αφορά μαθητευόμενους, εποχικό προσωπικό, εργαζόμενους με ελαστικές εργασιακές σχέσεις.

Αλλά ακόμα και αυτή η επεκτασιμότητα των κλαδικών ΣΣΕ βρίσκεται στον αέρα καθώς η όλη διαδικασία επικύρωσής της στηρίζεται σε μνημονιακό νόμο που αφήνει τεράστια «παράθυρα» στην εργοδοσία για να αποφύγει ακόμα και τις πενιχρές αυξήσεις που υπογράφει. Τι περιλαμβάνει η διαδικασία επεκτασιμότητας μιας κλαδικής σύμβασης εργασίας; Το Τμήμα Συλλογικών Συμβάσεων του υπουργείου στέλνει την σύμβαση στον υπουργό Εργασίας, ο οποίος συγκαλεί το Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας. Το ΑΣΕ καλεί την εργοδοτική οργάνωση να καταθέσει τα μητρώα της στο ΣΕΠΕ και ο Ειδικός Επιθεωρητής μέσω του συστήματος «ΕΡΓΑΝΗ», διαπιστώνει εάν καλύπτεται το 51% των εργαζομένων του κλάδου από τα μέλη της εργοδοτικής οργάνωσης και ενημερώνει το ΑΣΕ. Ακολούθως το ΑΣΕ γνωμοδοτεί στον υπουργό, ο οποίος στην συνέχεια κηρύσσει την σύμβαση υποχρεωτική ή όχι. Είναι προφανές ότι όλα είναι υπό διαρκή αίρεση και «εξέταση» από «αρμόδια όργανα»!

Δεν υπάρχουν καν δικλίδες ώστε να αποτραπεί από μέλη εργοδοτικών οργανώσεων να αποχωρήσουν, ρίχνοντας το ποσοστό κάτω από το 51% που απαιτεί ο νόμος. Σε περιπτώσεις δε που ο εργοδοτικός φορέας δεν καλύπτει το 51%, δεν θα υπάρξει επεκτασιμότητα. Το πιο βασικό ωστόσο ζήτημα είναι τι προβλέπει η κυβέρνηση για τους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους σε όλους σχεδόν τους κλάδους που απασχολούνται με άλλες εργασιακές σχέσεις. Τι θα γίνει π.χ. στις ΔΕΚΟ που χιλιάδες εργαζόμενοι είναι «οκτάμηνοι» με διάφορα προγράμματα ΟΑΕΔ κ.α.; Ή με τους «υπεργολαβικούς» εργαζόμενους;

Τα 20-30 ευρώ που σχεδιάζει να «δώσει» ως αύξηση στον κατώτατο μισθό, κατά το πρότυπο της Πορτογαλίας, η κυβέρνηση ή οι πενιχρές αυξήσεις των όποιων κλαδικών ΣΣΕ επεκταθούν, δεν πρόκειται ασφαλώς να ανακουφίσουν ούτε στο ελάχιστο την εξαθλιωμένη εργατική τάξη από την οκταετή μνημονιακή οικονομική σφαγή. Τα στοιχεία ακόμα και των εργοδοτικών οργανώσεων είναι αδιάψευστος μάρτυρας. Σύμφωνα με το INEMY-ΕΣΕΕ, έως 250 ευρώ είναι η αμοιβή 220.000 εργαζομένων ή 11% του συνόλου, από 251-500 ευρώ λαμβάνουν 290.000 (14,5%), από 501-750 ευρώ 400.000 (20%), από 751-1.000 ευρώ 300.000 (15%). Οι ασφαλισμένοι με μισθό έως 600 ευρώ στο τέλος του 2017 ήταν 673.000 (34%), το 2014 530.000 (31,5%) και το 2009 239.000 (14%). Τα τελευταία χρόνια, δηλαδή τριπλασιάστηκαν οι χαμηλόμισθοι. Μάλιστα, σύμφωνα με τον ΕΦΚΑ ακόμα και φέτος το μέσο ημερομίσθιο μειώθηκε κατά 1,27%!

Η ανατροπή της πολιτικής της λιτότητας δεν πρόκειται λοιπόν να έρθει από αυτούς που την υλοποιούν. Μόνο η εργατική τάξη με τον αποφασιστικό αγώνα της μπορεί να οδηγήσει σε αυξήσεις μισθών και πραγματικές ΣΣΕ. Προς αυτή την κατεύθυνση ελπιδοφόρα είναι η προσπάθεια αρκετών πρωτοβάθμιων σωματείων να οργανώσουν μεγάλη απεργία για τις ΣΣΕ αρχές Νοέμβρη.

Τρία χρόνια κυβερνητικής... φαγούρας με την θέσπιση των 751 ευρώ

Μέγιστη υποκρισία για «διάσωση» συντάξεων

Παρωδία θυμίζει η όλη ιστορία με την περικοπή των συντάξεων και τη δήθεν «μάχη» που δίνει το κυβερνητικό στρατόπεδο για την αναστολή και όχι βέβαια την ακύρωση του αντιλαϊκού μέτρου που η ίδια και όλο το κοινοβουλευτικό μνημονιακό μπλοκ δυνάμεων υπερψήφισαν. «Ο προϋπολογισμός του 2019 δεν θα περιέχει περικοπή συντάξεων, αντίθετα θα περιέχει μέτρα ανακούφισης των αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων» είπε ο Γ. Δραγασάκης, ο οποίος τώρα... κατάλαβε ότι « περικοπή των συντάξεων δεν θα κάνει καλό, θα κάνει κακό!» Η Κομισιόν εμφανίζεται ως πιο διαλλακτική, μέσω δηλώσεων του Μοσκοβισί. Ωστόσο το ΔΝΤ επιμένει ότι οι συντάξεις πρέπει να μειωθούν ούτως ή άλλως, για «διαρθρωτικούς λόγους», καθώς το ασφαλιστικό παραμένει «πρόβλημα» για την Ελλάδα όπως ισχυρίζονται οι «φωστήρες» του Ταμείου.

Δημήτρης Σταμούλης, εφημερίδα ΠΡΙΝ, 2/9/2018

[Tweet](#)
